

Vejledning nr. 306
01/2010
Gammelt nr. 104

Indhold

1. Generelt om takster og takstblade..... 2

1.1 Sammenhæng med regulativet 2

1.2 Præcis formulering i takstbladet 2

1.3 Kommunen skal godkende 3

2. Takster og gebyrer 3

2.1 Driftsbidrag 3

2.2 Forholdet mellem fast afgift og m³ - pris..... 3

2.3 Målerafgift 5

2.4 Gebyrer 5

3. Anlægsbidrag (tilslutningsafgift) 6

3.1 Hovedanlægsbidrag 6

3.2 Forsyningsledningsbidrag 7

3.2.1 Forsyningsledningsbidrag i landområde..... 8

3.2.2 Forsyningsledningsbidrag i byområde..... 8

3.2.3 Forsyningsledningsbidrag i erhvervsområder 9

3.3 Stikledningsbidrag 9

3.4 Indeksregulering 9

4. Beregning af takster for Vandby vandværk..... 10

4.1 Beregning af driftsbidrag 10

4.2 Beregning af anlægsbidrag (tilslutningsafgifter) 11

4.2.1 Hovedanlægsbidrag..... 11

4.2.2 Forsyningsledningsbidrag i landzone..... 11

4.2.3 Forsyningsledningsbidrag i byzone..... 12

4.2.4 Stikledningsbidrag 12

4.2.5 Takster i takstbladet 12

5. Eksempler på takstblade 12

1. Generelt om takster og takstblade

Takstblade giver anledning til mange uoverensstemmelser mellem vandværkerne og forbrugerne. Hovedproblemerne er, at takstbladet ikke passer sammen med regulativet eller er upræcist formuleret.

1.1 Sammenhæng med regulativet

Regulativet fastsætter vilkårene for at blive sluttet til vandværket og for at få leveret vand. Med hensyn til de vilkår, der gælder for at blive tilsluttet, skal man se i regulativets afsnit 3. Derudover fremgår det af afsnit 12, at der ved en ejendoms tilslutning skal betales anlægsbidrag til:

1. Hovedanlæg
2. Forsyningsledning
3. Stikledning

Med denne tekst i regulativet skal takstbladet indeholde faste takster for hver af de nævnte bidrag. Bidragene betales ved enhver ejendoms tilslutning, uanset om tilslutningen sker til en eksisterende ledning, der allerede ligger ud for ejendommen, eller om vandværket skal lægge nye ledninger. Det betyder selvfølgelig, at vandværket tjener penge på nogle tilslutninger, og sætter penge til på andre.

1.2 Præcis formulering i takstbladet

Takstbladet skal indeholde alle de takster, som vandværket ønsker at opkræve. Det gælder både takster for tilslutning, levering af vand og gebyrer. Der kan kun opkræves det, der står i takstbladet. Hverken mere eller mindre.

Går det så galt, at en sag om takster skal afgøres af byretten, afgør dommeren den alene på grundlag af det, der står i regulativet og takstbladet. Han tager ikke hensyn til, hvordan vandværket plejer at fortolke teksten, og han tager slet ikke hensyn til, at vandværket måske gør noget helt andet, end der står i regulativet. Vandværket bliver dømt til at levere på regulativets vilkår og til takstbladets takster.

Taksterne skal derfor være så præcise og entydige, at der ikke er behov for fortolkning. Med hensyn til anlægsbidrag (tilslutningsbidrag) skal det klart fremgå, hvor de gælder. Er taksterne ens i både by- og landområde? Er taksten den samme for både store og små forbrugere? Betales der pr. ejendom eller pr. bolig?

Med hensyn til driftsbidrag – de takster, der betales for at få vand leveret – er det almindeligvis den faste afgift, der giver problemer.

Står der eksempelvis - *Fast afgift kr. 300,00* - er der stor risiko for misforståelser og konflikter. Man kan jo ikke se, om taksten skal betales hel- eller halvårligt. Man kan heller ikke se, om der betales 300 kr. for hver bolig, eller 300 kr. pr. tilsluttet grund uanset, om der er en eller 10 boliger på grunden.

En korrekt og almindelig anvendt formulering er - *Fast årlig afgift pr. ejendom/bolig kr. 300,00*.

Det indebærer, at der altid betales mindst én fast afgift pr. grund, der er tilsluttet. Er der flere boliger på samme grund, betales der en fast afgift for hver bolig. Den faste årlige afgift er ikke afhængig af vandforbrug. Storforbrugere betaler således samme faste afgift som småforbrugere.

1.3 Kommunen skal godkende

Takstbladet er først gældende, når kommunen har godkendt anlægs- og driftsbidrag, som der står i Vandforsyningslovens paragraf 53, stk. 1. Det er således kun taksterne for at blive tilsluttet og for levering af vand, som kommunen skal godkende. Gebyrerne har kommunen ingen hjemmel til at godkende og heller ingen ret til at blande sig i. Det er således ikke takstbladet, kommunen godkender. Det er kun taksterne for anlægs- og driftsbidrag.

2. Takster og gebyrer

2.1 Driftsbidrag

Driftsbidrag består af fast afgift og m³-pris. Herudover kan der også være målerafgift.

Driftsbidragene skal dække vandværkets udgifter til drift af virksomheden. Det vil typisk være udgifter til vandindvinding, forrentning, afskrivning, henlæggelser, distribution, administration, lønninger samt kortlægning, vandværkssamarbejde, overvågning og beskyttelse af grundvandet (kildepladsbeskyttelse).

Når budgettet for det kommende år er lagt, ved man hvor mange penge, der samlet skal opkræves i driftsbidrag. Hvor stor en del af driftsudgifterne, der skal opkræves som fast afgift og hvor stor en del, der skal opkræves via m³-pris, fastsættes af bestyrelsen og godkendes efterfølgende af generalforsamlingen under dagsordenspunktet budget.

2.2 Forholdet mellem fast afgift og m³ - pris

Der er ingen lovgivningsmæssige krav om, hvor stor en procentdel af vandværkets indtægter, der må opkræves som fast afgift. Der findes alene vejledninger som anbefaler, at højst 50 % kan dækkes af fastafgiften. FVD har som tommelfingerregel anbefalet, at 40 % opkræves som faste afgifter og 60 % som m³ pris.

Der er tale om tommelfingerregler, der er gode for de fleste vandværker. Men taler vi eksempelvis om sommerhusvandværker eller mindre vandværker med en enkelt eller nogle få meget store forbrugere, er der intet i vejen for at opkræve mere end 50 % af vandværkets driftsindtægter via den faste afgift.

Det er således det enkelte vandværk, der træffer beslutning om, hvor stor en del af vandværkets indtægter, der skal komme fra henholdsvis faste afgifter og salg af vand, men det er samtidig vandværkets pligt at sikre, at forholdet mellem fast afgift og m³-pris medfører en rimelig byrdefordeling mellem vandværkets forbrugere.

For sommerhusvandværker og vandværker med en eller flere store forbrugere, vil en relativ høj fast afgift medføre den mest rimelige byrdefordeling mellem store og små forbrugere. Og som nævnt er der intet "ulovligt" i eksempelvis at opkræve 60 % eller 70 % af vandværkets indtægter som faste afgifter. Med relativ høj fast afgift sikres det, at sommerhuse med et meget lavt forbrug også kommer til at bidrage til vandværkets nødvendige indtjening.

Tilsvarende medfører en høj fast afgift også, at storforbrugere ikke kommer til at dække en urimelig stor del af vandværkets udgifter. Man skal her være opmærksom på, at langt den overvejende del af vandværket udgifter er faste og således ikke afhænger af, om der bruges meget eller lidt vand.

Det er FVD ' s generelle anbefaling, at der opkræves ens fastafgift hos alle forbrugere, uanset om der er tale

om en forbruger med et stort eller et lille vandforbrug. Det skyldes, at udgifter til vedligehold af vandværk og ledningsnet samt til administration ikke afhænger af forbruget.

Det er ligeledes FVD' s generelle anbefaling, at der opkræves samme m³-pris hos alle forbrugere, uanset om de bruger lidt eller meget vand. Men vandværket bør dog altid – og det gælder især for vandværker med få store forbrugere - gennemføre nogle beregninger med forskellige forhold imellem den fast afgift og m³-pris for at vurdere, hvilke konsekvenser, det får for den enkelte forbruger, som ovenfor nævnt.

Da valg af forhold mellem fast afgift og m³-pris har stor indflydelse på vandudgiften for den enkelte forbruger i vandværket, bør disse beregninger og prisforslag forelægges på en generalforsamling, så medlemmerne får indflydelse på takstpolitikken.

Eksempel på prisberegning

Vandværket har 330 forbrugere og der regnes med en årlig udpumpning på ca. 45.000 m³-vand. Der er en enkelt storforbruger og ifølge vandværkets budget er der behov for en samlet årlig indtægt på 306.900 kr.

Beregningerne af m³-priserne er gennemført med forskellige fordelingsnøgler, hvor indtægten fra den faste afgift udgør fra 40 – 70 % af vandværkets samlede indtægt. Derudover fremgår det af eksemplet, hvor meget forskellige forbrugere vil komme til at betale i samlet vandafgift om året.

Fordelingsnøgle	40% fast afgift 60% m ³ -pris	50% fast afgift 50% m ³ -pris	60% fast afgift 40% m ³ -pris	70% fast afgift 30% m ³ -pris
Fast årlig afgift	370 kr.	465 kr.	560 kr.	655 kr.
M ³ -pris	4.10 kr.	3,45 kr.	2,75 kr.	2,05 kr.
Salg af vand	45.000 m ³	45.000 m ³	45.000 m ³	45.000 m ³
Vandværk Årlige indtægter				
Fast afgift	122.100 kr.	153.450 kr.	184.800 kr.	216.150 kr.
Salg af vand m ³	184.500 kr.	155.250 kr.	123.750 kr.	92.250 kr.
I alt	306.600 kr.	308.700 kr.	308.550 kr.	308.400 kr.
Forbruger Udgifter pr. år.				
100 m ³	780 kr.	810 kr.	835 kr.	860 kr.
500 m ³	2.420 kr.	2.190 kr.	1.945 kr.	1.680 kr.
2000 m ³	8.570 kr.	7.365 kr.	6.060 kr.	4.755 kr.
10.000 m ³	41.370 kr.	34.965 kr.	28.060 kr.	21.155 kr.
20.000 m ³	82.370 kr.	69.466 kr.	55.560 kr.	41.655 kr.

Med en fordelingsnøgle på 40/60 bliver den faste afgift på 370 kr. og m³-prisen 4.10 kr. Den samlede vandafgift for en bolig med et forbrug på 100 m³ bliver på 780 kr. om året, og en storforbruger, der aftager 20.000 m³ vand, skal betale 82.370 kr.

Vælger vandværket derimod at hæve den faste afgift til 60 % vil den faste afgift stige til 560 kr. og m³-prisen vil tilsvarende falde til 2,75 kr. For en bolig med et forbrug på 100 m³ vil den samlede årlige vandafgift stige til 835 kr., hvorimod storforbrugeren kun skal betale 55.560 kr. om året.

For mindre vandværker med få forbrugere kan det i nogle situationer være en fordel for alle – både boliger og storforbrugere - at vandværket vælger en fordelingsnøgle, der giver rabat på m³-prisen til storforbrugere, frem for at disse vælger ikke at blive tilsluttet vandværket, men i stedet opretholder egen vandforsyning på bedriften.

Hvis storforbrugeren i eksemplet f.eks. fik tilladelse til at etablere egen vandforsyning til besætningen på ejendommen mister vandværket en udpumpning på 20.000 m³ om året, hvilket svarer til en nedgang på 42%.

Da en stor del af vandværkets udgifter er faste omkostninger, vil det medføre, at m³-prisen for de øvrige forbrugere vil stige fra 4,10 kr. til ca. 7.10 kr. pr. m³, og den årlige udgift for en bolig vil tilsvarende stige fra 780 kr. til 1.080 kr. pr. bolig.

Det kan oplyses, at lovgivningen ikke forbyder rabat på vandprisen. Vandværket kan derfor vælge en model, der fastlægges af vandværket ud fra sammensætningen af forbrugere, hvor der gives en rabatpris til storforbrugere, der aftager mere end f.eks. 5.000 eller 10.000 m³-vand om året.

2.3 Målerafgift

Det bliver mere og mere almindeligt, at der ud over den almindelige faste afgift opkræves en fast målerafgift pr. måler i såvel lejligheder, parcelhuse og andre ejendomme.

Målerafgiften medgår til finansiering af løbende drift samt målerudskiftning jfr. måleteknisk direktiv af 15. maj 2007 – kontrol af vandmålere i drift.

Ovennævnte medfører, at der betales både fast afgift og fast målerafgift af ejendomme og lejligheder, hvor der er installeret selvstændige vandmålere.

Vandværket får herved en ligelig fordeling af de reelle udgifter til løbende drift og udskiftning af den enkelte vandmåler, jfr. gældende målerbekendtgørelse.

Lejligheder, der afregner over fællesmåler, betaler således fast afgift pr. bolig, men kun en målerafgift. Lejere som har selvstændig måler, betaler udgifter ved udskiftning af deres målere på lige fod med parcelhusejere og andre ejendomme, herved opnås en ligelig byrdefordeling mellem forbrugerne.

Målerafgiften kan som eksempel være på 50 til 150 kr. pr. år pr. måler.

2.4 Gebyrer

I takstbladseksemplerne har vi medtaget de almindeligste gebyrer, men der er ikke noget i vejen for at medtage flere gebyrer i takstbladet. Vandværket kan medtage de gebyrer, det mener, at der er behov for.

Med hensyn til rykning og rykkegebyr er det FVD's anbefaling, at der kun skal sendes én almindelig rykker ved manglende betaling. Resultater det ikke i betaling, sendes lukkebrev. Der er således ikke behov for 1. og 2. rykker. Det gælder om at få lukket hurtigst muligt, hvis der ikke betales, så restancebeløbene ikke bliver større end nødvendigt.

I eksemplerne er der ligeledes ikke særskilte gebyrer for lukning og genåbning, men kun ét gebyr, der dækker de samlede udgifter ved både lukning og genåbning.

Dette gebyr betales af den, der ønsker genåbningen.

Begrundelsen for ét samlet gebyr er, at vandværket jfr. regulativet altid har krav på genåbningsgebyret, også selvom ejendommen er solgt ved normal handel eller tvangsauktion, medens opkrævning af lukkegebyret, der jo skal betales af den, der ejede ejendommen på tidspunktet for lukning, er mere usikker.

3. Anlægsbidrag (tilslutningsafgift)

Anlægsbidrag betales i forbindelse med tilslutning af en ny forbruger.

I daglig tale bruger vi ofte ordet "tilslutningsafgift". Dette er for så vidt udmærket, men det findes ikke i Miljøstyrelsens normalregulativ, hvor man anvender "Anlægsbidrag", som opdeles i følgende bidrag:

1. Hovedanlægsbidrag
2. Forsyningsledningsbidrag
3. Stikledningsbidrag

Taksterne skal fremgå af vandværkets takstblad, der skal være godkendt af kommunen, og ved tilslutning skal alle bidrag betales iht. til takstbladets formulering.

3.1 Hovedanlægsbidrag

Ifølge regulativet defineres vandværkets hovedanlæg som vandværkets boringer, råvands-ledninger, bygninger, behandlingsanlæg, drikkevandstank og pumper til udpumpning af vand fra vandværket.

I et privat vandværk er det medlemmerne, der selv ejer vandværket, og en ny forbruger skal derfor indbetale et beløb – hovedanlægsbidrag - som svarer til den "formue", som de øvrige medlemmer ejer i vandværket.

Hovedanlægsbidraget bliver således et udtryk for, hvor meget hvert medlem allerede har opsparet i vandværket - ekskl. ledningsværdien - og det er præcis, hvad et nyt medlem skal betale for at komme ind i selskabet.

Hvis anlægsaktiverne er opført i vandværkets balance, kan størrelsen af hovedanlægsbidraget beregnes ud fra vandværkets regnskab.. Man skal kende den nedskrevne værdi af vandværkets hovedanlæg og den likvide nettoformue, som er omsætningsaktiver fratrukket gæld samt antallet af tilsluttede forbrugere.

Bidrag til hovedanlæg beregnes sådan:

$$\frac{\text{Nedskrevet værdi af hovedanlæg + likvid nettoformue}}{\text{Antal tilsluttede medlemmer/forbrugsenheder}}$$

Er vandværket ikke i stand til at beregne hovedanlægsbidraget ud fra de aktuelle regnskaber kan man få hjælp ved at udfylde FVD. Vejledning nr. 318 – Skema til værdiansættelse af vandværk.

Beregningen sker her ved, at vandværket selv udfylder et skema med oplysning om de enkelte komponenters størrelse og alder, hvorefter FVD foretager en værdiansættelse ud fra en prishåndbog med aktuelle dagspriser, som efterfølgende nedskrives i forhold til anlæggets alder.

De nedskrevne værdier fra FVD kan efterfølgende indføres i vandværkets regnskab, hvorefter beløbet afskrives på normal vis i de følgende år.

Hovedanlægsbidraget er ens, uanset om ejendommen ligger i by - eller landzone, men hovedanlægsbidraget for en ejendom kan alligevel variere afhængig af, hvor stort et forbrug den nye forbruger vil beslaglægge af vandværkets kapacitet.

Det er således almindeligt, at vandværket fastsætter en betalingsmodel for hovedanlæg, der medfører, at ejendomme med et stort vandforbrug skal betale flere andele i hovedanlægsbidrag end små forbrugere.

Med henblik på at gøre det mere attraktivt for store forbrugere at blive tilsluttet vandværket bør fordelingsnøglen fastlægges således, at det ikke bliver væsentlig dyrere at tilslutte en stor forbruger end en lille forbruger.

FVD anbefaler følgende:

Fordelingsnøgle	Antal hovedanlægsbidrag
Boligenhed (énfamiliebolig, sommerhus og lejlighed)	1
Øvrige forbrugere efter årligt forbrug	
0 - 500 m ³	1
501 - 2000 m ³	2
2.001 - 5.000 m ³	3
5.001 - 10.000 m ³	4

Forbrug over 10.000 m³ fastlægges efter forhandling.

For at undgå problemer med opkrævning af hovedanlægsbidrag fra medlemmer stigende forbrug, så anbefales det at anføre på takstbladet, at et medlem, hvis forbrug stiger til højere fordelingsnøgle, skal indbetale de manglende bidrag til hovedanlæg. Det kan f.eks. være som følge af udbygning og større produktion på ejendommen.

For boliger anbefales at der betales 1 x hovedanlægsbidrag pr. bolig. Det vil sige, at der for en ejendom med 12 andelsboliger, 12 lejeboliger eller 12 ejerlejligheder skal betales 12 x hovedanlægsbidrag.

Da kommunen skal godkende hovedanlægsbidragets størrelse er det nødvendigt at udarbejde en beregning over, hvorledes hovedanlægsbidraget er fremkommet, ligesom der skal træffes beslutning om hvilken fordelingsnøgle, der skal anvendes i vandværket.

De beregnede takster skal overføres til vandværkets takstblad, som skal godkendes af kommunen.

Hovedanlægsbidragets størrelse bør kontrolberegnes mindst hvert 5. år, og i tilfælde af større ændringer i vandværkets drift foretages en ny beregning af hovedanlægsbidraget.

3.2 Forsyningsledningsbidrag

Ifølge regulativet defineres forsyningsledninger som ledninger, der anvendes til transport af færdigbehandlet vand til forsyning af ejendomme gennem direkte tilsluttede stikledninger. Det vil med andre ord sige, at en forsyningsledning - i modsætning til stikledninger - forsyner to eller flere ejendomme med vand.

FVD anbefaler, at forsyningsledningsbidraget beregnes som den samlede udgift til etablering af manglende

forsyningsledninger i det fremtidige forsyningsområde. Beløbet divideres med antallet af ejendomme, der kan tilsluttes.

Forsyningsledningsbidrag =
$$\frac{\text{anlægsomkostninger til nye forsyningsledninger}}{\text{det forventede antal tilslutninger}}$$

Forsyningsledningsbidraget bliver således ens for alle ejendomme i forsyningsområdet og betales pr. grund/matrikel og det uanset om forbruget er stort eller lille.

Der skal derfor også kun betales et forsyningsledningsbidrag for ejendomme med flere beboelser, som f.eks. andelsboliger på samme matrikel.

Begrundelsen for at opkræve det samme forsyningsledningsbidrag pr. ejendom/matrikel ved både store og små forbrugere er, at udgiften til etablering af nye ledninger kun påvirkes i ringe grad af ledningens dimension. Graveudgifter, samling af rør, ledningsregistrering, omkostninger til tinglysning mv. er jo ens for store og små rør.

Ved vandværker, hvor der er mulighed for udstykning af parcelhusgrunde i byzonen, er det hensigtsmæssigt at have to forskellige takster for forsyningsledningsbidrag, så der er en lavere takst i byzonen, og en højere takst i landzonen.

Hvis forsyningsledningsbidraget er forskelligt i land- og byzonen, er det meget vigtigt, at der er en helt klar afgrænsning af, hvad der er landområde, og hvad der er byområde. Man kan enten anvende byskiltet som afgrænsning, eller man kan benytte de officielle betegnelser: landzonen og byzonen.

Det skal også understreges, at lige som vandværket må tåle, at det undertiden kan give underskud at etablere forsyningsledninger til en ejendom eller til en udstykning, så må ejeren også tåle, at der tilsvarende kan blive overskud ved etablering af forsyningsledninger til en anden ejendom.

3.2.1 Forsyningsledningsbidrag i landområde

Beregningen af forsyningsledningsbidrag i landområdet foretages ud fra opmåling på et kort af det antal meter forsyningsledning, der skal lægges for at forsyne de manglende ejendomme i det fremtidige forsyningsområde.

Hertil kommer udgifter til tinglysning, hvis en del af ledningsnettet, skal lægges på privat grund, ligesom der er udgifter til ledningsregistrering, vejunderføringer, erstatninger m.v.

I særlige situationer vil det være nødvendigt at foretage en konkret og individuel økonomisk beregning for tilslutning. Der kan være tale om enkelte ejendomme, der ligger langt fra det naturlige forsyningsområde, og derfor ikke bør indgå i beregningerne af den gennemsnitlige takst for de øvrige ejendomme. Såfremt der findes sådanne ejendomme i forsyningsområdet skal det fremgå af takstbladet.

3.2.2 Forsyningsledningsbidrag i byområde

I byområdet fastsættes forsyningsledningsbidraget som den gennemsnitlige udgift til etablering af nye forsyningsledninger ved byggemodning af parcelhusgrunde. Denne udgift kan fastsættes sammen med vandværkets entreprenør, eller ud fra egne oplysninger om de gennemsnitlige udgifter, som vandværket tidligere har haft til etablering af forsyningsledninger.

3.2.3 Forsyningsledningsbidrag i erhvervsområder

I erhvervsområder er grundene ofte af meget varierende størrelse, og grundstørrelserne kendes først, når grundene sælges. Byggemodning af erhvervsområder foregår almindeligvis på den måde, at der etableres en vejstrækning, og vandværket nedlægger en forsyningsledning, men ingen stikledninger, da deres placering ikke kendes.

Grundene sælges efterfølgende i den størrelse, som køber ønsker.

På byggemodningstidspunktet ved man således ikke, om der bliver mange små grunde eller nogle få store. Derfor vil et på forhånd fastsat forsyningsledningsbidrag pr. grund med stor sandsynlighed være enten alt for højt eller alt for lavt i forhold til de udgifter, som bidraget skal dække.

For vandværker, hvor der jævnligt byggemodnes erhvervsområder, har man sandsynligvis et erfaringsgrundlag, som gør det muligt at fastsætte et forsyningsledningsbidrag pr. m² grund, og er det tilfælde, bør taksten anføres i takstbladet som en fast takst.

Forsyningsledningsbidraget betales af byggemodningsforetagendet, medens bidragene til hovedanlæg og stikledning betales af grundejeren ved tilslutning.

Vandværker, der ikke har et sådant erfaringsgrundlag, bør anføre i takstbladet, at "udgifterne til etablering af forsyningsledninger i erhvervsområder afholdes af byggemodningsforetagendet", medens bidragene til hovedanlæg og stikledning, betales af grundejeren ved tilslutning.

3.3 Stikledningsbidrag

Ifølge regulativet defineres stikledninger som den ledning, der går fra en forsyningsledning og frem til skel for den pågældende ejendom, herunder en eventuel afspærringsanordning på stikledningen. Det vil sige en ledning, der kun forsyner en enkelt ejendom.

Stikledningsbidraget beregnes som den gennemsnitlige udgift til etablering af en ny stikledning til en ejendom.

Stikledningsbidrag = $\frac{\text{anlægsomkostninger til nye stikledninger}}{\text{det forventede antal tilslutninger}}$

Stikledningsbidraget betales pr. stikledning og for de fleste vandværker er det tilstrækkeligt, at takstbladet kun indeholder én takst uanset dimension, da anlægsudgiften kun i ringe grad afhænger af dimensionen, og langt den største del af stikledningerne er 32 mm. Men skønner vandværket, at der er behov for særskilt takst for hver dimension, er der intet i vejen for det.

Stikledningsbidraget er desuden ens og uafhængigt af, om ejendommen ligger på samme side af vejen som forsyningsledningen eller om ejendommen ligger på modsat side af vejen.

Det anbefales desuden, at stikledningsbidraget er ens i både land- og byområde, idet etableringsudgifterne er nogenlunde de samme i begge områder

Alle takster skal godkendes af kommunen via takstbladet.

3.4 Indeksregulering

Den kalkulerede takst for forsynings- og stikledningsbidrag gælder så længe vandforsyningsplan og kommuneplan er uændret, men de skal selvfølgelig stige i samme takt som prisudviklingen.

Det gøres ved at fortage indeksregulering hvert år på grundlag af det indeks der bringes i Vandpostens decembrer nummer og fremgår af FVD vejledning nr. 313 – Indekstal for vandledningsarbejder.

3.5 Jordledninger

Ifølge regulativet defineres jordledninger som stikledningens forlængelse fra skel for den pågældende ejendom frem til bebyggelsen på grunden.

Jordledningen anlægges, vedligeholdes og tilhører grundejeren, og vandværket har derfor ingen udgifter til jordledning, som ikke skal fremgå af takstbladet.

4. Beregning af takster for Vandby vandværk

Driftsbidrag:

Forudsætning for beregning:

Budgetterede indtægter	527.200 kr.
Årligt salg af vand	105.000 m ³
Antal målere	491 stk.
Boliger:	515 stk.
Øvrige	<u>10 stk.</u>
I alt forbrugere	<u>525 stk.</u>

4.1 Beregning af driftsbidrag

Vandby vandværk har valgt at opkræve den ene halvdel af sine driftsindtægter via m³ – prisen og den anden halvdel via de faste årlige afgifter.

Halvdelen af de budgetterede driftsudgifterne udgør $527.200 : 2 = 263.600$ kr.

Med et forventet vandsalg på 105.000 m³ bliver vandprisen således:

Vandafgift pr. m³ $263.600 : 105.000 = 2,51$ kr.

Faste årlige afgifter

De faste afgifter består af en afgift pr. måler og en fast afgift pr. ejendom pr. bolig.

Målerafgiften pr. måler pr. år uanset målerstørrelse er fastsat til	<u>100 kr.</u>
Samlet beløb, der opkræves som faste afgifter	263.600 kr.
heraf opkræves som målerafgift – 491 måler à 100 kr./stk	<u>49.100 kr.</u>
Forskel til opkrævning som fast afgift pr. ejendom pr. bolig	<u>214.500 kr.</u>
Fast årlig afgift pr. ejendom pr. bolig $214.500 : 525 =$	<u>409 kr</u>

Den valgte model med både målerafgift og fast årlig afgift pr. ejendom pr. bolig medfører, at en boligblok eller andelsboligforening med eksempelvis 10 boliger skal betale 10 x fast årlig afgift. Herudover betales der også målerafgift for det antal målere, som vandværket afregner efter.

Der betales således 10 x målerafgift, hvis der er afregningsmåler i hver bolig, men kun 1 x målerafgift, hvis der afregnes efter fællesmåler.

4.2 Beregning af anlægsbidrag (tilslutningsafgifter)

4.2.1 Hovedanlægsbidrag

Hovedanlægsbidrag beregnes så en ny ejendom, der tilsluttes, kommer til at betale samme beløb, som de eksisterende ejendomme har opsparet i hovedanlæg og likvid nettoformue.

De eksisterende ejendommers opsparing skal opgøres efter samme fordelingsnøgle, som anvendes i takstbladet.

Den nedskrevne værdi af hovedanlægget og den likvide nettoformue beregnes ud fra balancen i Vandby vandværks regnskab pr. 31. december 2006 er f. eks. således:

Grundpris	49.154	kr.	
Bygninger og boringer	931.890	kr.	
Inventar og installationer	<u>82.850</u>	kr.	<u>1.063.894 kr.</u>
Nedskrevet værdi af hovedanlæg			1.063.894 kr.,
Likvide midler	1.458.582	kr.	
Langfristet gæld 100.000			
Kortfristet gæld <u>108.223</u>			
Gæld i alt <u>208.223</u>	<u>208.223</u>	kr.	
Likvid nettoformue	<u>1.250.359</u>	kr.	<u>1.250.359 kr.</u>
Beregningsgrundlag for hovedanlægsbidrag			<u>2.314.253 kr.</u>

Beregningsgrundlaget fordeles på de eksisterende forbrugere således:

Boliger i alt	515 stk. à 1 bidrag	515 bidrag
Øvrige forbrugere med årligt forbrug:		
0 – 500 m ³	3 stk. à 1 bidrag	3 bidrag
501 – 2.000 m ³	4 stk. à 2 bidrag	8 bidrag
2.001 – 5.000 m ³	2 stk. à 3 bidrag	6 bidrag
5.001 – 10.000 m ³	1 stk. à 4 bidrag	<u>4 bidrag</u>
Eksisterende forbrugere repræsenterer i alt		<u>536 bidrag</u>
1 hovedanlægsbidrag udgør således	kr. 2.314.253 : 536 =	<u>4.318 kr.</u>

Beløbet betales fremover ved tilslutning af en bolig eller anden forbrugertype (landbrug, erhverv eller institution) med et årligt forbrug på højst 500 m³, medens større forbrugere betaler 2, 3 eller 4 hovedanlægsbidrag afhængig af det årlige forbrug.

4.2.2 Forsyningsledningsbidrag i landzone

I vandværkets forsyningsområde, som er fastlagt i vandforsyningsplanen, er der i alt 8 ejendomme på landet, der endnu ikke er tilsluttet vandværket. Af de 8 ejendomme er 2 landbrug med dyrehold og dermed

et relativt stort vandforbrug, medens de resterende 6 er énfamilieboliger.

Beregningen af forsyningsledning i landområdet foretages ud fra opmåling på kort af det antal meter forsyningsledning, der skal lægges for at forsyne de manglende ejendomme i det fremtidige forsyningsområde.

Vandby vandværk skal lægge 900 m. ny forsyningsledning for at forsyne de 8 ejendomme, og vandværkets sædvanlige entreprenør har overslagsmæssigt vurderet, at den gennemsnitlige etableringsudgift udgør 170,00 kr. pr. meter.

Hertil kommer udgift til tinglysning af en mindre del af ledningsnettet, som lægges på privat grund og udgiften til ledningsregistrering, erstatninger m.v.

De samlede udgifter pr. meter ledning vurderes at beløbe sig til 195,00 kr.

Samlede udgift til nye forsyningsledninger udgør $900 \times 195 = 175.500$ kr.

Denne udgift fordeles ligeligt på de 8 ejendomme i landområdet, der mangler at blive tilsluttet. Der er med andre ord ens forsyningsledningsbidrag for både landbrug og boliger.

Forsyningsledningsbidrag i landzone: $175.500 : 8 = 21.938$ kr. pr. ejendom.

4.2.3 Forsyningsledningsbidrag i byzone

Forsyningsledningsbidrag i byzone har vandværket fastsat ud fra erfaring fra en tidligere byggemodning til 4.000 kr.

4.2.4 Stikledningsbidrag

Sammen med vandværkets sædvanlige entreprenør er den gennemsnitlige etableringsudgift for en stikledning beregnet til 6.000 kr.

4.2.5 Takster i takstbladet

De beregnede takster overføres til takstbladet, idet der normalt foretages afrunding til hele og eventuelt runde tal bortset fra m^3 – prisen, der blot afrundes, så sidste decimal er et 0 (nul).

Med hensyn til gebyrer henvises til afsnit 5.4.

5. Eksempler på takstblade

Der er vist to eksempler på takstblade. Eksemplerne er ens bortset fra afsnittet om anlægsbidrag.

Eksempel 1

Der betales anlægsbidrag for boligens vedkommende i forhold til antal boliger, medens alle andre forbrugstyper betaler anlægsbidrag, i forhold til det årlige vandforbrug.

Eksempel 2

Anlægsbidrag betales pr. bolig. Andre forbrugstyper betaler efter stikledningsdimension

VANDBY VANDVÆRK

Vandværkets kontaktadresse

Takstblad 2009

Driftsbidrag		Excl. moms	Incl. moms
Fast årlig afgift pr. ejendom/bolig	kr.	410,00	512,50
Målerafgift – årlig pr. vandmåler	kr.	100,00	125,00
Vandafgift pr. m ³ .	kr.	2,50	3,13
Statsafgift af ledningsført vand pr. m ³ (Vandskat)	kr.	5,00	6,25

Anlægsbidrag (tilslutningsafgift)		Excl. moms	Incl. moms
Hovedanlægsbidrag: pr. parcelhus, sommerhus, lejlighed, andelsbolig	kr.	4.300,00	5.375,00
Øvrige forbrugere 0 – 500 m ³ /år	kr.	4.300,00	5.375,00
- 501 – 2.000 m ³ /år (2 x bidrag)	kr.	8.600,00	10.750,00
- 2.001 – 5.000 m ³ /år (3 x bidrag)	kr.	12.900,00	16.125,00
- 5.001 – 10.000 m ³ /år (4 x bidrag)	kr.	17.200,00	21.500,00
Forsyningsledningsbidrag i byzone pr. ejendom (matr.nr.)	kr.	4.000,00	5.000,00
Forsyningsledningsbidrag i landzone pr. ejendom (matr.nr.)	kr.	21.900,00	27.375,00
Stikledningsbidrag pr. stk	Kr.	6.000,00	7.500,00

I erhvervsområder betales ikke forsyningsledningsbidrag. Byggemodningsforetagendet betaler i stedet faktiske udgifter til etablering af forsyningsledning, medens bidragene til hovedanlæg og stikledning betales af grundejer ved tilslutning.

Forbrug over 10.000 m³ fastlægges efter forhandling.

Ved stigende forbrug, ændret anvendelse, om - eller tilbygning kan der opkræves et eller flere hovedanlægsbidrag svarende til ændringen iht. regulativ og fordelingsnøgle.

Forsynings- og stikledningsbidrag indeksreguleres hvert år pr. 1. januar efter "Indeks for ledningsarbejder pr. 1. oktober".

Kontakt vandværket ved vandspild fra skjult ledning, hvor det eventuelt vil være muligt at få refusion af afgift for ledningsført vand (statsafgift, vandskat) og vandafgift til vandværket jfr. gældende lovgivning.

Gebyrer		Excl. moms	Incl. moms
Rykkegebyr	kr.	100,00	Momsfrit
For sen indsendelse af selvaflæsningskort	kr.	100,00	Momsfrit
Flyttegebyr	kr.	150,00	187,50
Gebyr for aflæsning af vandmåler	kr.	250,00	Momsfrit
Gebyr for oplysninger til advokat/ejendomsmægler v/hushandel	Kr.	250,00	312,50
Genåbningsgebyr + omkostninger ved lukning og genåbning	kr.	500,00	625,00

Drifts- og anlægsbidrag godkendt af _____ kommunalbestyrelse, den ____ / 2008.

Vandværkets kontaktsadresse

Takstblad for 2009.

Driftsbidrag	Kr. excl. moms	Kr. incl. moms
Fast årlig afgift pr. ejendom pr. boligenhed.	410,00	512,50
Målerafgift – årlig pr. vandmåler	100,00	125,00
Vandafgift pr. m ³ .	2,50	3,13
Statsafgift af ledningsført vand pr. m ³ (Vandskat)	5,00	6,25

Anlægsbidrag – i byzone					
Stikledningsdimension	Hovedanlæg	Forsyningsledning	Stikledning	I alt kr. Excl. moms	I alt kr. Incl. moms
32 mm	4.300	4.000	5.000	13.300	16.625,00
40 mm	8.600	4.000	5.500	18.100	22.625,00
50 mm	12.900	4.000	6.000	22.900	28.625,00
63 mm	17.200	4.000	6.500	27.700	34.625,00

Anlægsbidrag – i landzone					
Stikledningsdimension	Hovedanlæg	Forsyningsledning	Stikledning	I alt kr. Excl. moms	I alt kr. Incl. moms
32 mm	4.300	21.900	5.000	31.200	39.000,00
40 mm	8.600	21.900	5.500	36.000	45.000,00
50 mm	12.900	21.900	6.000	40.800	51.000,00
63 mm	17.200	21.900	6.500	45.600	57.000,00

Hvis flere boliger forsynes gennem samme stikledning, betaler 1. bolig fuldt anlægsbidrag for 32 mm stikledning, medens der pr. efterfølgende bolig kun betales hovedanlægsbidrag for 32 mm stikledning.

I erhvervsområder betales ikke forsyningsledningsbidrag. Byggemodningsforetagendet betaler i stedet faktiske udgifter til etablering af forsyningsledning, medens bidragene til hovedanlæg og stikledning betales af grundejer ved tilslutning.

Ved stigende forbrug, ændret anvendelse, om – eller tilbygning kan der opkræves yderligere hovedanlægsbidrag svarende til ændringen og udgiften til ændring af stikledning i henhold til regulativ Forsynings – og stikledningsbidrag indeksreguleres hvert år pr. 1. januar efter ”indeks for ledningsarbejder pr. 1. oktober.

Kontakt vandværket ved vandspild fra skjult ledning, hvor det eventuelt vil være muligt at få refusion af afgift for ledningsført vand (statsafgift, vandskat) og vandafgift til vandværket jfr. gældende lovgivning.

Gebyrer		
Rykkegebyr	100,00	Momsfrit
For sen indsendelse af selvaflæsningskort	100,00	Momsfrit
Flyttegebyr	150,00	187,50
Gebyr for aflæsning af vandmåler	250,00	Momsfrit
Gebyr for oplysning til advokat/ejendomsmægler v/hushandel	250,00	312,50
Genåbningsgebyr + omkostninger ved lukning og genåbning	500,00	625,00

Drifts- og anlægsbidrag godkendt af _____ kommunalbestyrelse den _____ 2008